

בוז:

עין משפט
נר מצוה

חב א מ"י פ"ט מהל' ביאת
מקדש הלכה ט:

מוסף רש"י

[illegible]

שנים

[illegible]

הקטיר חבל דע השחל על
לחשט דעקטער עטס ער האט
הינדל דעקטער טען עס ער
קול שטיר
רבי זיך ענדע שטערט
לשול נח אחרת דעקטער
[שטערט] לילת עה גני רח
ענדע שטיר לרבי עתה
ענדע שטיר עה אלקן לילת
שטיר עתה שטיר עתה
דענע זי שטיר רח אלקן
עס הינדע פים אלקת חל
עס הוא דענע אלקת
שטיר עתה שטיר עתה
אלקן שטיר עתה שטיר
ענדע שטיר עתה שטיר
ענדע שטיר עתה שטיר

(א) ליל לר' זרל. (ב) היא סוף דבור ואח"כ מה"ר (לחיובא) דענדא וס' בן הניס כ"י. (ג) חזקתין.

בראשונה פרק שני יומא

למימרא עובדות יום בעי אים וכו' עד והרי תרומת הדשן.
 תימה לי מאי קפריך אמאי לא משני תחילת עובדות
 ויום היא כדשנין לעיל וי"ל דהכא אחי למימר דנענין תרוייהו עובדות
 ויום ומיתה גזר ללכאורה משמע ליה דרבא דפרין אלא מעתה ה"ק

אלא מעשה דקמחייבת בור מיבעי פייס ושטמט נמי אלא מעשה דקמיי לה עזודי ויש אלא דנענין תרוייה לענינין פייס הכי אבריס ופדריס דנהי דזר חייב עליהם מ"מ עבודת יליהו ה"א והדר פריך מהנרות הדשן וי"ל כ"ל כדכ' דל' מייחייב זר אעבודת סילוק אלמא אלע"א דלג מייחייב זר עולה בני פייס וכן פריש"י למימרא דעבודת יום ויחזיו מיתה בור כמ"א פייס ואל הירא מה שפ"י בדדנך ואלח"ל דסבר ככ' דהא בירושלמי פ"ט ז' שטמט רבי יוחנן אמר חייב אלא י"ל דפרין לנישנא קמא דלעיל דהאמר עבודת יליהו ה"א:

אין דר חייב סתיה לא בעיא פייס. וא"ס הכי דישון מזנה הפנימי והגנורה י"ל בדמנני דשמיסה תחילת עבודה היא י"ל נומא דישון מזנה הפנימי תחילת עבודה להקטורה היא ודישון מגורה תחילת הדלקה היא וז"ל לרננן דר"א בן עקיב דלמרי המעלה אברים לכבש אין מעלה אוחוס למזנה אין זר חייב עבודה מיתה כיון דא"ס אחריה עבודה וא"ל למה מפסיקין וי"מ דהא דלמרי דהיכא דלמרי זר חייב עליה דלמרי מפסיקין היינו פייס בפני עצמו אבל הכי עיקר פייס היינו בשלש המעשים וי"ל אחי הכהנים נמשכים עמו ולא נזירא וא"ו כיון דלמרי תחריקן עבודה אלא מענין גמור הולכת אברים לא גריעא נכך לענין פייס: **א"כ** דאמרי מתקוף לה רבי יורא וכו'. י"ל לפרש דאלעיל קאי דלמרי וימנן זר שסדר את המפרע חייב וכו' ואחסי ליה

רבי זרע ובי ים לך עבודה ששצירה צלילה ופסולה בור והשתא קאמר
איכא דאמרי דהכי קאשי ליה רבי זרע ובי ים לך עבודה שיש אחריה
עבודה ים דהא שם אחריה סידור שני גזירין ופסולה בור ומתמה
בגמ' אלא קפחא דרבי זרע ולא ויהי אברים כו' פי' אטו כל כהאי
גוינא לאו עבודה תמה היא הרי אברים ופדרים ודע"נ דיש אחריה
היא העולה על מוקדה דהיינו אברים ופדרים וכמו צתירה והרים
וקוקרה לה וגמר עבודה עיכול אברים אח"כ חשבה עבודה תמה
מקטר לכו אתמול אי' בשי מקטר לכו צלילה ותרומת הדשן וזונה אינה
דומתה לה צלילה כדמביע על מוקדה על המזבח כל הלילה ומינה
הוא אלא ביממא כדחביב בער עליה ההן עינים בנזק ומינה נפקא
עבודת יום לא חשיב תמה כגון קבלה והולכה שיש אחריה וריקא ויחיד
תמה היא. ומשי סוף עבודה דיממא לשלום סידור עבודה לאו עבודה
היא אלא צלילה ואם היא ביממא ודעאן ים מאברין ופדרים ושיח תמה
העלאה אברים עזמה טפילה לגמר עבודת יום שלפניה היא ושיח תמה
גופיה אלינא דת"ק דר"א דפסיל בה בעלי מומין ואפי"ה זר חייב על
תמה מיקרי ואפי"ה ים אחריה הולאה אלא על כרחך כיון דתרומת
עבודה תמה כ"י סידור מעשרה דהוא צלילה דווקא דעבודה תמה
ביממא ושמי תחילת עבודת דיממא היא לגומר הולאה לא שייכא לה
אלא עבד שום עבודה אחריה אלא עבודה יום דהולאה דשן אינה עבודה
ואתווי מפי שהו ינו למזבח מתקין לה כרא ומיעיב פייס כל זה מילאנא
מקמא לא פריך ים הכא ויפסין לה בפני עזמה היינו משום דהכא משמנו
דווקא עבודה הדומה ים שפין אחריה בעבור בשום פסע ים ציוס
למירמא דעבודה תמה שמעולם אין עבודה אחריה פסע ים אלא

ר' נהקטרה ומנ נמי נחמדי כספיה כ"ג דלמ' להקריב התמיד היה מקטירו כולו אך קשה קלמ' ששע דמירי נחמיה על האש דומיא דסדור שני גימין שהיו על האש מהם אלה נראה לרבי גדול שאני שיכול להקריב כל שעה שיראה בראשיתן לעיל פ"ק (דף ט"ז) וישיא על כרחך דר"ך להקריב דלי ליכא קרא הא מנא לן כיין שטעון שעה: (וכ"ז ש"ך לעמוד א')

[illegible]

זו אומר זה עולם. חמיד של שחר הזקיקן הכחוב בו למערכת עמים
 וזהה בכל בקר (6) ואש על המזבח מוקד בו (7) והך מוקדה סידור
 המערכה היא כדמיון לקמן בפ"ג (8) ובעד עליה הכהן עמים בבקר
 ערך עליה העולה ואמר מר העולה עולה ראשונה אבל שאר קרבנות

לא הווקקו לחידוש מערכה והגן עניש
ואש דכמיני בגן בקר לאו לאצור
סידרי עצמו אלא משום דעדנין
נאמרי פשטא סידרי מערכה
הכמוזה נזא את אהרן וכאן התחיל
לדבר בצרכי עולה והוארך לומר
האיך מימנן כהן לן כהן ¹¹ ונתנו אש
וערכו עניש דלסידור מערכה דשחתי
קאי: פ"ג. ממה: ¹² ופוקס. הור
אין גרין כהן לסתור סידורה אלא
הור בעצמו: וברי אצורים ופדריס.
הקור חלגים שהוא כל הלילה
ושווינו לעיל [ד.]. מאכרע עבודות
שהור חייב עליהן ממה: וברי
פרומם דהגן. דכמיני כהונה: אלא
קשאי. ורי יש לך עבודה ששניה
בלילה שפסקוה בזר: ועבודת יוס
היא. דכמיני וצבר עולה הכהן
עניש בצקק צבאר: אלא מעפס.
אמר רבי יוחנן זר

דמשיבא כולי האי שהיא עבודה יוס
ור חייב עליה: למחרת דעבונת
זר צעי פייס. מלמחקק רבא אל
מעתה מצני פייס מכלל וי אן
עבודה היא צעיא: וסא אן לא סק.
שהיא סידור שני גיורין עבודת יוס:
אס הגיע זמן השחיטה. אס האיר
המורה וצמ לשטות את המהמדין
השחיטה פסולה לגילה דמשיב
(ויקרא יט) ביום זמכס: דליס אס
סקנא. אס נשחט צללה: דליס
ליס תקנא. אס סקין צללה פורק
וחור וסידרן ביום לכך לא הטריחו
לעלות לגג ולרחות אס הגיע וי שחטו
הטורח לא הטריחו אלא שפעס אחת
עלה מאור הלעגס ודימו שהיא המורה

והוא אף התמיד בדקתו לה בפר"ג
 ודק. כח. אצל סידור גזירין בקרקע עורה משהאיר המורה
 ואם טעם במאור הלכנה לא איכפת להו ששרי יש חקנה בדבר: שיש
 אחרים. סידור עבודה סידור שני גזירין ופסולה בור להחמישי מיתה:
 והרי

גדומת הדשן שהיא זקוקה לעיכול איברים ופדרים כדמכיו (ויקרא א)
הדשן אשר תאכל האש את העולה אלנהא אף על גב דתרומת הדשן
ר' חייב עליה כיון דאברים ופדרים זמנים ממחיל מנעודו ויש ואי בעי
לא צילנה דלמחר לעיל (וכא) כל הלילה והרים כ"ש סידור מעברה כיון
כן לקמן בפ"ג (דף ג'.) סידור מעברה וסידור שני גזירי עינים לא
לקמן בפ"ג (שם) סידור שני גזירין דלוקא עבודה יום שיש אחריה
ידי עבודה יום שנינו אבל חזק צילנה וחדל ביום יומא שפיר דעבודה
תרומה כיון שיש אחריה סידור שני גזירין דהו גמר הסידור ואע"פ דהא
תרומת הדשן לא שיבא לה ואינה גמר עבודה ומפילה לה להלכה
תת הדשן שיש אחריה עבודה הולאת הדשן דחשיבא עבודה לר' יוחנן
ללוי ואפי' רב לא פטר אלא משום דעבודה סילוק הוא אבל עבודה
אדשן דוקא צילנה והולאה אי בעי ביממא אי בעי צילניה איקרי שפיר
ע"פ ד"ס אחריה סידור ב' גזירין כיון דהא דוקא צילניה ולא דוקא
גמר עבודהה היא תרומת הדשן היא חמילת עבודה יום דלי שני
ל יום אלא כשהיו לריס דלמחר בפ"ג דתמיד וברגלים לא היו מדשנין
ומרי לעיל איכא דלמרי ליטנא אחרינא כחמקתא דרינא והא דליטנא
דקלמחר מפני שהיא עבודה תמה שאין אחריה עבודה לעיל וקס"ד
סידור כיון דחשובה דן קר ויפיון לא בעי ערמה והיינו דקא פריך
לא והרי אברים ופדרים כשנעשים צילנה ע"פ אחריהן סידור
הדשן

אזא אין מסיפן פון צעקן, אלא הם שזון בכלל תסיפן של חמישה עשר, הן הן חזקין
 ונאמר ויפסדו שיעבורה אחיה, טעם מקום בפיסן הן הן חזקתים בתפסין של חמשה
 עשרים כן כבודת אחיה, ודעתן אף כבודת היממה איה, ודתי חזקתם חזקין כן
 לה כן כשי דוידן בדות יום איה, וכן אמר להם המנהג צאר איה וכן פון חשישה,
 ופסקין חשישה בדות יום איה חקק צאשר שישיטול איה יתכן לו לחזות קטן, אבל סדרו
 איבא דאמרו יום מסיפן איה, כשי כבודת שיש חזקתם עבודת חזקתם בלית איה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ולעיל כה. (ב) זכאים כ.
(ג) ע"ש לעיל כב. לקמן כח.
(ד) ע"ש. (ה) ולעיל כב. לקמן
כה. (ו) לקמן כח. מנחות ק.
(ז) תמיד ל. (ח) ויקרא ו.
(ט) ויקרא ל. (י) ויקרא א.

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הו' חומר כי חסדו ככל נקר בדכתיב ואם על כו' עמים נקמר בנקר ועדן עליה כו' דכתיבי נקן נקר בויקרא לאו לאזרוסי: (ב) ד"ה לחימורו כו' חסדו דהך עבודה היא דבעיא פייס: (ג) ד"ה דאית ליה כו' ולראות אסור הכניע הזמן שאותו הטורח לא הטרמו אלא ליה פסחאם אסור:

רבינו חננאל

א"ר יוחנן וז' שסידר המערכה
חייב. כיצד עושה פורקה
זו, וסופרה כהן, ואקשין
והלא סדרו בלילה הוא ובי
יש עבודה כשרה בלילה
ושמולח בזה. ומפיקין הנה
אברין ופדרין שפקעו מעל
גבי המזבח שמחזירין עד
תצי' אילנה ושמואל בזה.
ורחין סוף עבודה דימסא
הוא, כלומר כבר העולם
על גבי המזבח ביום, וזה
סוף איתא העבודה הוא.

[illegible]

יד של בין הערכים, ואפילו
הן הוביין בהחזרת איכרים
רב אשי והא אנן לא תנינן
וילן זמן שני גזירין לא קתני.
שן שיכול לשורקו אלא קתני.
ללה בזה.

בן מלחיה דר' יוסף דהא לא
 ש עבדוה דמחא כלל י"ל סיון
 דר' יוסף: אישחמיטחיה הא
 עמה דקאמרת הוילן לעבדוה
 תלמודא דקא' אהיה ועבדוה
 סה שהיא כלילא אבל כן א'נו
 פילי שחיתו פרו איכא דמכסר
 ס' מחנה הפנמי מחילת ערסת
 ס' נח גרמי עוס חייב הוילן
 דר' עזר בראשונה

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com